

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Előzetési árak:
 Helyben: Vidékre küldve:
 Egy évre . . . 10 kor. — fill. Egy évre . . . 16 kor. — fill.
 Fél évre . . . 5 " " Fél évre . . . 8 " " "
 Negyed évre . . . 2 " " Negyed évre . . . 4 " " "
 Egy óra . . . 1 " " Egy óra . . . 1 " " "
 Egyes szám ára 4 fillér.

Felelős szerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
 Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:
 Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelenő hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden szó 4 fillér.

TÁVIRATOK.

Rablógyilkosság.

— A „Debreczen” eredeti távirata, —

Kösmárk, decz. 31.

Husz János szepesbéli parasztgazda tegnapelőtt az erdőbe ment fáért. Odahaza hagyta feleségét és két gyermekét. A község erdeje messze lévén a falutól, jó későre járt az idő míg hazaért. Mikor haza ért, feltűnt neki, hogy a ház körül néma csend uralkodik, holott mindig az ő lakásában voltak a lehangosabban.

Husz rosszat sejtett, s berontott a szobába, a borzasztó látvány tárult szemei elé. Felesége és két gyermeke vérbe fagyva feküdtek a szoba padlóján. A szoba butorzata teljesen fel volt dülva. A szerencsétlen ember azonnal értesítette a csendőrséget s a nyomozat már eddig is kiderítette, hogy a rablógyilkosság esete forog fenn.

Krüger üzenete.

— A „Debreczen” eredeti távirata. —

Brüsszel, decz. 31.

A transzvaáli követség megczáfolja Krügernek állítólag Bothához írott leszerelési üzenetét.

A burok győzelme.

A „Debreczen” eredeti távirata.

Budapest, decz. 31.

Kitchener táviratozza, hogy a helvétiai angol őrhelyet, mely az angolok részéről erősen megvolt szálva, a burok tegnap rövid harcz után elfoglalták. 58 angol katona elesett s kétszáz a burok fogságába került.

A kuria és a tanítók.

— A „Debreczen” eredeti távirata. —

Budapest, decz. 31.

Érdekes határozatot hozott ma a kuria egy konkrét esetről kifolyólag. A kuria ugyanis úgy ítélte, hogy a tanító, ha rakoncátlan tanítványát megveri, úgy hogy a megvert tanuló 3—4 nap alatt felgyógyul — nem büntethető. A határozat fővárosszerte érthető teltűnést keltett.

Rablóvilág Székesfehérváron.

Székesfehérvár, decz. 31.

„Debreczen” eredeti távirata,

Vakmerő rablógyilkosság tartja izgatottságban a város lakosságát. — Schwarz Soma székesfehérvári fűszerkereskedő tegnap délután elutazott hazulról, otthon hagyva feleségét, édes apját Schwartz Miksát és három apró gyermekét. Schwartz Miksa este bezárta az üzletet, magához vette a 120 korona napi bevételt, aztán lefeküdt.

Éjjel két álarczos rabló mászott át a kerítésen, felmentek az emeleti folyosóra, a hol az egyik lesbe állt, a másik benyomta az éléskamara ablakát, innen a szobába vezető ajtót ketőrtte. Az ott alvó öreg Schwarz a zajra felriadt s az álarczos rablóra vetette magát.

Kétségbeesett dulakodás támadt. A rabló késsel oldalba szurta az öreget, de a dulakodás zajára az egész család felriadt, lármát csaptak, mire a rabló elmenekült, egy darab fekete posztót hagyva hátra, a mit Schwarz az arczáról letépett.

Az alattuk lakó Berger őrmester is felriadt, kifutott s akkor rohant el mellette a betörő. Schwarz jobb oldalán veszedelmes szurt seb van. A rabló merényletről azonnal értesítették a rend; őrséget s Polczner rendőrkapitány és Hercz orvos rögtön megjelentek a helyszínen. A nyomozást rögtön megindították, de eddig eredménytelenül. Szomorú közbiztonsági állapotokra vall, hogy még ugyanez éjszakán három betörés történt a városban.

Tőzsde.

Budapest, 1900. decz. 31.

Holländer Adolf és Fia debreczeni termény kereskedő czég távirati tudósítása a mai budapesti áprakról:

Déli z á r l a t :

Buza	1901. Áprilisra	7.51	7.52
	1901. Októberre	7.66	7.67
Rozs	1901. Áprilisra	7.34	7.35
Tengeri	1901. Májusra	5.87	5.88
Zab	1901. Áprilisra	4.98	4.94

Készárú üzlet változatlan.
 Amerika 2½ magasabb.

Nemzeti kötelesség.

Debreczen, decz. 31.

Az önálló vámterület keresztülvitelének eszméje már mindinkább átszűrődik valamennyi párt politikai elveibe. Nem idegenkedik senki sem közgazdasági viszonyainknak ezen önálló és ránk nézve felette fontos megvalósításától. Ma már nem csak az ellenzék kizárólagos ideája ez, hanem a legcsökönösebb kormánypárti képviselő is, ha nyíltan nem is, de — bensőleg szívesen szolgál az eszmének. Annyi tény — s ez nagy haladásról tanuskodik — hogy a mily mérvben idegenkedett a parlament nagyobb része a multban az önálló vámterület eszméjétől, annyira népszerűvé válik ép a gazdasági helyzetünkben kifolyólag e közgazdasági kérdésnek radikális megoldása.

Nemrégiben egyedül állott az ellenzék ezzel a politikai igéjével, ma már azonban gyökeret ver ez az egész nemzetben.

A legutóbbi főrendiházi ülésen Prónay Dezső báró, ez a puritán hazafias főúr egy olyan hurt pendített meg, amely talán ma még csak a keblekben talál visszhangra, de nem lehetetlen, hogy a most hazafisággal hirdetett ige a jövőben testté válik.

Az önálló vámterület eszméje után Prónay báró, egy, a nemzeti életbe mélyen belevágó kérdést dobott a felszínre: a magyar önálló hadsereg létesítésének a gondolatát.

Habár ez az eszme talán a közvetlen jelenben még megoldást nem is remélhet, de az osztrák viszonyok megkövetelik, hogy a viszonyokkal s azoknak következményeivel, az eshetőségekkel már most számot vessünk. A kormánynak már most kell előkészületeket tennie, hogy a vérendszer kérdését az osztrák alkotmányosság megszűnésének esetén is megoldhassa.

A hadsereg szelleme osztrák nyelven német. A tiszt pálya kenyérkereset, a magyar ifjakat egyenesen a létfenntartás ösztöne kényszeríti a katonai szolgálatra. S ezért meg kell, hogy tagadja anyanyelvét, nemzeti tradícióit, mert a kenyér, a megélhetés úgy kívánja. A leghathatósabb eszköz a germanizálásra a hadsereg. Nem csak

a tényleges állományra terjed ki, hanem a katonai jelentkezéseknél a polgárembert is kötelezi a német nyelvre.

Az idegen ajku legénység, tótok, románok nem a magyar államnyelvét tanulják, pedig a magyar nemzeti politika hangosan követelné a nemzeti-ségek magyarosodását.

A közös védelem, mely a pragmatika szankcióból folyik, sehol sem említi a német nyelv kötelező voltát. Ha még most — az osztrák érzésük szerint — időelőttiek is lennének az elvek, foglalkozni mindenesetre szükséges velük. — Az osztrák alkotmányosság alapján megrendült. Nekünk el kell készülni minden eshetőségre. Ma még a pragmatika szankció kötelez, de mi alkotmányos Ausztriával léptünk egyességre. Ha Ausztria nem bírja fentartani alkotmányát, abból semmi esetre sem következtethet az, hogy mi is cserbe hagyjuk évezredes történelmi alkotmányunkat.

Ausztria betegsége ellen nekünk védekezniünk kell. Öngyilkosságot követ el azonban a nemzet akkor, ha tétlenül nézi a bajok sorvasztó hatását. Nem vagyunk hivatva ugyan a haladó osztrák alkotmányosság betegágyánál a gyógykezelő csodadoktor szerepét játszani, de tekintve a kór ragályos voltát, dezinficiálásra van szükség. Immunissé kell, hogy legyünk. Ez azt jelenti, hogy Ausztria esetleges katasztrófája az országot váratlanul ne lepje, készületlenül ne találja.

Közös ügyeink Ausztriával addig

Hajnal felé.

— A „Debreczen” eredeti tavrata. —

Sűrű átláthatatlan pára réteg lepte el a földet, alig tudott még eligazodni ember a homályban, de már néhány udvaron mozgás, élet látszott, a mi azt bizonyítja, hogy immár hajnalodik.

— Pedig mi az a téli hajnal? Egy nünaszal világosabb csak az éjnél. A sötétség oszlik a szobában, hogy élő árnyaknak adjon helyet, olyan csunya ijjesztő alakokat hoz, a melyek lassanként eltöltenek minden zugocskát, oda tolakodnak az alvó ágyához s addig settenkednek, addig: míg csak föl nem ébresztik azt.

A ki pedig ébren van, azt megkínózzák, elébe hoznak minden emléket, a mi fájhat, s addig bujtogatják, addig kísértetik, míg valami bolondságot nem követtetnek el vele.

— Szegény kis Liliszke! Talán a te ifju lelkedre is a hajnali szürkület nehezedett, mikor elszállottál a földről, itt hagyta a világot azoknak, a kik téged olyan nehezen túrtak itt, pedig te jobb, te nemesebb voltál valamennyiüknél.

— Bál után volt. A kis fehér szobában ott heverték szerte-szórva a báli éjtanúi, a rózsaszín könnyű ruhák, a villogó kicsi cipőcskék, a parányi fehérke keztyük, s a keztyük helyén egy ideges tépés

hatályosak és érvényesek, a míg alkotmányosság uralkodik a Lajthán tul. A közös dolgokat csak addig intézhetjük közösen és vállvetve, a míg azokból az országra, a magyar állam-eszmére kár nem származik.

Az önálló vámterület eszméjétől nincs mit megriadni, a gazdasági válságok indokoltá teszik annak szükségesség voltát. Az önálló hadsereg eszméje pedig lehet, hogy ma még — amameluk észjárás szerint — merésznek tetszik, de annyi bizonyos, hogy ez eszmével foglalkozni felette érdemes.

Jogos kérelem.

„Debreczeni kereskedelmi alkalmazottak” aláírással egy szerény kérelem jelent meg, melyben a kérelmezők sem többet, sem kevesebbet nem kérnek mint: hogy a n. é. közönség hétköznap este 8 ig, vasárnap pedig épeaséggel ne vásároljon a boltokban.

E kérelem főképpen a hölgyeknek szól, mert a férfiak a dohányt, bort, pálinkát éj félkor is megtalálják; az állam is a férfi virtust támogatja. Csak egy itt a baj, a férfiak nem igen hagyogtadják otthon tárczájukat, és pénz nélkül nincsen hatalom a világon.

A gazdasszony csak beszerzi a legszükségesebbet annak idején, de a váratlan vendég is néha betoppan a bázba és kész a voszedelem.

— Ejnye, Boreza! ha még nyitva volna a bolt . . . hozhatnál ezukor, rumot meg süteményt . . . siess, még csak félkilencz, hátha? Bizony a rendes bolt 8 órakor záródik és a vendég kénytelen beérni a szoval, a jó akarattal; a mi nincsen kárára a gazdának. Majd jövőre!

A ki tehát pusztá szóval győzi vendégét, az így könnyen boldogul, sőt az a reménye, hogy a vendég is ritkul, de hol ez a talentum hiányzik, ott aztán több a baj,

nyoma. A kis fehér fészekben valami illatos melegség ömlött el, a mi jellemzi a leány szobákat. Valami olyan behélgő, esodás atmoszféra, a mit csak érezni lehet. A mit rem tudunk eltalálni honnan eredhet, mi okozza. Talán a sarokban álló kályha hamvadó parazsa terjeszti. Talán az a halvány leány leheli ki, ki ott nyugszik egy kis fehér ágyon, de az álom kerüli szeméit.

— Zemeiből peregnek a könnyek, zokogása nem hallatszik, csak sóhajai. Vajjon mit sirathat? Ifju leánynak siratni valója ugyan mi lehetne? Sok, nagyon sok. Az ifju szív ábrándjai gyöngék nagyon, csak egy-egy szó, vagy egy tekintet, s össze vannak zuzva örökre.

— Hát az övéi milyenek lehetnek, hiszen úgy nőtt fel, mint egy szép vadvirág. Fehér lelkén az élet még semmi nyomot nem hagyott. Úgy nőtt fel játszótárs nélkül.

Ugyan melyik gyermek szerette volna a szegény komoly leánykát. — S midőn a gyermekből kezdett alakulni az érző hajadon ugyan melyik vidor leány lett volna barátneja, hiszen mikor olyan unalmas volt.

Nem érdekelték a legfrissebb kiadásu pletykák, nem tudta méltányolni a helybeli nevezetességek divat majmolásait, nem rajongott a szeccesióért. — Szóval korlátolt volt nagyon.

Vigasztalói, barátai csak a könyvek,

mert jövőre is a szó helyett a pecsenyét vágják.

Arravaló tehát a zsur fiksz hogy: annak idején . . . sont bekomst Nichts.

A kereskedő alkalmazott így sajna egyszer-mindenkorra a zsur fiksz boldog óráiból ki van zárva, mert első sorban a zsuróál, aztán beszélhetsz Péter Pálnál.

„Jó házból való fiu felvétetik!”
Valjon? majd a ficsur füttyöl nektek . . . a zsur fix, csak fix idea?! . . .

Hát tánezolni mikor, tanuljon? Vagy elég neki ha felnőtt korában a pudli mellett járja a pas de quatre-t? (Kater-schritt.) A főnökök humanusan bánjanak és keveseknek jut majd eszébe üzletnyitást kezeltetni!

A legjobb menetelű üzletek örökbe mennek át mint a patikák; ezekre előbb születni kell. Ily üzlet várományosa egy óráig sem viselte az alkalmazott nehez igáját, de sőt gond nélkül kaszinózik, politikával, közügyekkel foglalkozik, mi mellesleg is jól jövedelmez.

A kinek tehát apja előtt született, mint a tűznek a füst, az könnyen pipál, és ég vágyaitól és Párka kézzel vágja a szelvényeit. Bezzeg nem ösmeri a fagybalzsamot: nem a tyukszem flastromot, a vazelint, mert még a kasszát is az első segéd zárja.

Azt kérdelem: nem jogos-e e kérelem, ha már a főnök akadémiai végzeteket angazsál, és nem hetest állít a vevőkkel szemben? De meg a hetes is kikéri szombatot a tisztalkodási idejét és egész vasárnapi szünetét.

Ezenkívül egész nap disztalyigával sétál, közben itt-ott betér egy kvaterkára és koezzint a tisztességes rendőrrel. — Ha otthon késedelme miatt rendre utasíták, hamar végez; Turayhoz sem kell mennie minden utcaza szegleten találja a verseny kívüli eselédhurezolónót, ki a hirdetési oszlop megkerülésével új helyet biztosít a számára.

A kérelmezők Baross, a vas miniszterre hivatkoznak, a ki nagy pátrónusa volt a szabad kereskedelemnek és a vasárnapi teljes munkaszünet jótékonyágát védelmezte.

virágok s fellegek voltak. — Mohón olvasta könyveit, ápolta virágait, s el-el merengett az uszó fellegeken.

A fellegek regéltek neki esodás világról, szép mese világról. — Azok az örökké változó, örökké vándorló fellegek — A természet tanította gondolkozni; s gondolatai elhagyták a földet, ott szárnyaltak a csillag világok régióiban.

Világos, csillagos éjszakákon, midőn órákig elfűt ablakánál, fölébredt benne a töprengés a nagy mindenség miértje fölött. Bámulta a feje fölött kiterjedő nagy végtelenséget. — E mistériumot; a melyet még mindig nem tud megfejteni a vajudó emberi elme.

— S virágai feltve örzött virágai lopták be szívébe azt az édes tünáját, a mi halálát okozta. — Virágai tanították meg szeretni — — — A mint el-el nézte a bimbók nyílását, harmatos hajnalon a virág kelyhekét, mint tündöklék bársonyos szirmokön az a csillogó csöppecske. S hogy ha a szellő inceselkedő suttogására egymáshoz hajolnak, az össze villanó harmat még százszor ragyogóbb lesz. — Elnézte a virágokon tánczó lepkéket; aranyos zománczu picziny legyecskéket — hogyha egyedül van olyan hangtalan, néma — s hogyha párja akad, mintha nem az volna.

— Ugy zümmög, úgy repdes tova halk danával, s egy levélkére száll kicsike

De miért oly messze menni és a jó lelkű asszonyokhoz folyamodni?! . . . Miért nem hallgatják meg azok, a kik legközelebb állanak a kérelmezőkhöz? — Hiszen nekik csak egy angett-be kerülne és segítve lenne a bajon.

Nagyon jól emlékszem, hogy egy időben — lehet hogy most is úgy van — a budapesti könyvtárak az egész nyári idő alatt h é t ó r a k o r zártak, hogy a szabadban; a zugligetben élvezhessék a friss levegőt. A most ujonnan szervezendő egészségügyi tanácstól elvárjuk, hogy ez ügyben is véglegesen határozni fog és nem mindéssz a szanatoriumok szaporításán fáradozik. A mi derék miniszterünk azért, hogy olyan szépen hegedül, az sem találja meg úgy a hangot, mint nagy Széchenyink, a ki nyolcz órát szánt a becsületes munkára. Budapesten, hogy a tavasszal jártam, ugyancsak virítottak a figyelmeztetések az utca sarkokon, hogy az állatkínzók szigoruan büntetnek. — Hát az ember számba sem jön?

Ha most vesszük, hogy a segédet reggel 6 órakor berendelik a jármalomba és még 12 órai munka után sem szabadulhat, a testet-lelket ölé automat munkájából, hát ez nem több az állatkínzásnál?

Azután nem elég, hogy munkáját elég kitartással végzi, de megkövetelik, hogy nyájas legyen a legutolsó családdal szemben, minden pakkot egy bájos mosolylyal kísérjen; csak hogy a mosoly nem raktározott portéka ám és jó mimikus kell, hogy fárasztó munkája mellett még színész is legyen. A színész ha este három órán át játszik, jajgatva a kulisszáknak düli, és következő nappal eleget pihen; míg a kereskedői alkalmazott hat órákor reggel újra szerepel és adja a hős szerelemest.

Ily képmutató és áruló minőségében bizony ráférne, ha legalább egyszer a héten otthon maradhatna, és a rendes munka idejét rövidebbre szabnák.

Hivatkozzám még a Természet munka rendjére? — Lord Kelvin pontos mérések segítségével kimutatta, hogy az elektromos drót is a szakadatlanság használatban kimerül. Valamint az emberen a fáradtság nyomai jelentkeznek a tartós, megfeszített munka

után s ezután pihenőre szorul, hogy régi erejét vissza nyerje: azonképen a telegráf drótra is jótékony hatással van a vasárnapi munka-szünet, tehát a pihenés, minthogy a drótnak vezetőképesége hétfőtől vasárnapiig állandóan fogy és csak a vasárnapi pihenés után emelkedik ismét. Oly vezető drótnak, a melyet három hétig nem használtak, megtízszereződött a vezető képessége.

Városunk kereskedelmi intelligenciájától elvárjuk, hogy megelőzi a beleavatkozását az oly kormányának, mely e tekintetben sem Istent, sem embert nem ismer, és pálinkával, dohánynyal butítani igyekszik a magyar nép józan gondolkodását.

Gondy Károly.

Színház.

Három előadás.

Szombat este, Bocacció, vasárnap d. u. Szegény Jonathán, este Két huszár egy baka került színre. Szombaton üres ház, vasárnap este még üresebb ház előtt folyt az előadás. Hogy szombat este nem jöttek el még a bérlők sem, nem csodálkozunk, mert a „C“ bérlők egyszer már látták Bocacciót ebben a szezonban, véletlenül nagyon is jó előadásban s mintha előre sejtették volna hogy a szombati előadás már nem lesz olyan jó.

Mert legyünk igazságosak. Ösmerjük el, hogy ebben a szezonban kifogástalan előadás a Bocacció volt. Ugylátszik azonban, hogy a társulat el van bizakodva, azt hiszi, hogy próba nélkül is eljátszik egy darabot, — mert ha próbát tartottak volna — aligha ment volna olyan hibásan az előadás.

Ezuttal késések voltak; az előadás nem ment gördülékenyen — a zenekar, az

pedig egyáltalán nem volt biztos, rendszeren 1—2 taktussal mindég elmaradt.

Mindamellet azok, kik ott voltak kárpótlást nyertek Perényi Margit, F. Kállay Lujza énekeiben és játékában s elnézték az aprólékos, de észrevehető hibákat.

Vasárnap délután Szegény Jonathán operettet adták. A délutáni közönség — telt színház — jól mulatott s sokat tapsolt Perényinek, Környeinek, Karaacsnak.

Este — Két huszár egy baka népszínmű nem vonzott közönséget. Ilyen üres színház — illetőleg nézőtér előtt előadás még nem volt. A karzat az zsufolva volt, mulatott is eleget. Az előadás vontatottan ment — a szereplők maguk is unalmasnak találták az egész előadást.

Egy család tragédiája.

A szegénység áldozatai.

— Saját tudósítónktól. —

decz. 31.

Megrendítő szerencsétlenség történt tegnapelőtt Turián, ahol Petrics Mihály odavaló lakos családja dobta el magától az életet.

Petricis Mihálynak ugyanis október havában be kellett rukkolni katonának otthon hagyva fiatal feleségét és másfél éves kis gyermekét. A fiatal asszony, mióta férje berukkolt, a legnagyobb nyomorba jutott, mert nem volt kenyér kereső s ő maga is sokat betegeskedett mi által akadályozva volt a mindennapi kenyérkeresésben.

Az ünnepekre Petrics szabadságot kapott s hazament családját meglátogatni, melyet a legnagyobb nyomoru-

párjával. — Mikor kis kertescskőjét zöld árnyékba vonta a lombon átszűrődő sugárka, s ő ott ült virágai között, s gondolkozott. — Gondolatának mindn paránya esőndből és szerelemből volt szöve. — Gondolatai közt felmerült az a beláthatatlan síkságróna, a mi úgy virágozik, a hol annyit játszott, meg az a puha, puha zöld pázsit, meg azok az árnyékok adó mindent eltakaró fák. — Meg az ezeket elborító esőnd.

Ugy zsongott szívében az emlékek egész raja, mint egy csengő-bongó melódia a mit egyszer-e egyszer hallunka mint kicsalja síró hegedűjéből a cigány.

S lassan, észrevétlenül lopta be magát szívébe a szerelem a virág illattal, a bogárcsók döngésével, meg a tájat elborító halk esőnddel. — Még alig sejtette, még alig álmodta, már ott uralkodott szívében, s eltöltte minden ízét . . . De valjon szerelem volt-e ez a csillogó, aetheri ábránd?

— El lettek feledve a virágok, a fellegek, el a bűvös regék, melyek a könyvek lapjairól intettek felé. — Hiába próbálta már kibontani lelke szárnyait, hogy át meg át szölje a csillagvilágokat. Csak vissza kíváncszott a földre; hova az ideált lánczolták vágyai. Pedig még alig ismerték egymást. Együtt jártak táncziskolába. Talán azért találtak egymásra, mert egyforma komoly volt mind a kettő.

S csodálatos, mikor együtt voltak mégis tudott mosolyogni mind a kettő.

Elandalogtak kart-karba öltve, s alig-alig szólva néha egy szót, mint mikor az álmodó madár beszélget párjához. Mikor eljött az utolsó tánczlecke napja, elvonultak egy sarokba. Nem szólt egyikük sem, de tudták egymás gondolatait. De hiszen nem is lehetett volna szóval kifejezni azokat a gondolatokat, melyek szívüket esordultig eltölték . . . Azt a zürzavaros accordot, a mit a hárfá egy lepattanó hurja okoz . . . Azt a sötét felhő óriást, a mi az ég kacagó azurját elhomályosítja. Azokat a gondolatokat, melyek az egyik perczben örülten száguldnak mint a medrén túl áradt folyam, a másikban csüggedten pihennek, mint a fáradt madár.

— Mikor a lelket eltölti egészen egy szívfacsaró fogalom, — a mit nem merünk kimondani — hogy: talán örökre elszakít bennünket a holnap. Elszakít a holnap, foszlányokat tép le minden percz a szívről, de még sincsen erőnk ma a bucsuzásra . . . Szegény kis Liliszke, csak neked volt olyan, igen nehéz az elválás, — csak a te fölébredt, ábrándos szívednek.

Következett a bál. Ott volt Liliszke is, ott ödöngött a nagy teremben s morzsolgatta magában az elmúlt napok történetét.

De most, minden szöglet olyan idegen

volt, nem találta sehol azt a csöndes félhomályt, hol álmait szöni oly nagyon jól esett. Olyan idegennek, olyan félszegnek érezte magát fényes ruhájában, s a sok szép kaczer leány között csakhamar mellözve érezte magát. Látta, hogy nem tud bele illeszkedni ebbe a környezetbe, melynek nincs egy tagja sem, kinek csak egy gondolata is közös volna az övével. Látta hogy még az is, aki szívét dobogni tanítá, az ő félszegen, ábrándjain mulat . . . Kicsi kis szívét át meg át járta valami névtelen fájdalom. Fájdalom a mit akkor érzünk, mikor egy szép virágunk hervadásnak indul. Midőn egy édes álomból fölébredünk. Vézna kis teste időnként idegesen rázkodott össze, de csak tánczolt tovább. Szilaján, fesztelenül. Egyszer aztán kimerülten rogyott össze. Aggódo édes anyja csak akkor vette észre, hogy arca lánban ég, hogy szeméi önkívületben ragyognak.

— Csak egy percznyi maradásért könyörgött még. Akkor odament az ifjuhoz kinek nevét fájó szíve számtalan emlegette, oda nyujtotta neki reszkető kis kezét, s el-el csukló hangon rebegte: „Jó éjszakát!” Az pedig jókedvűen sugóit valamit egy rózsaszín szalagos leánynak.

— Bál után volt. A kis fehér szobákban ott heverték szerte szórva a bál éj emlékei a rózsaszín könnyű ruha, a villogó

ságban talált, Petrics vitt magával néhány forintot s ebből valahogy megvoltak az ünnepek alatt.

Míg otthon volt, sorba járta a rokonokat, hogy néhány forintot kérjen a felesége számára, de nem kapott senkitől sem. Végre is azzal vigasztalta feleségét, hogy ha majd bevonul, a kapitányától kér pénzt, kinek tisztiszolgája volt s majd onnan küld neki.

Tegnapelőtt indult el Petrics hazulról. Felesége, karján a kis gyermekével, kikísérte a falu széléig s midőn a Ferencz-csatorna hidjára értek, ott elbucsztak egymástól s aztán Petrics megindult, hogy folytassa útját.

Petricsné, alighogy ferje megindult, kis gyermekével a hídról beugrott a csatornába. Petrics a kis gyermek sikoltására hátra fordult de csak annyit látott, hogy a habok összecsaptak felesége és gyermeke fölött. Rögton utánuk ugrott, hogy kimentse őket, de őt is elkapta a sebes ár és mindhárman ott lelték halálukat.

A csatornaőr, ki távolról szemtanuja volt a szörnyű jelenetnek, rögtön értesítette az előjáróságot, mely intézkedett a holttestek kihalászása iránt de mindaddig nem sikerült őket feltalálni, mivel a sebes ár elsodorta a szerencsétleneket.

Megölte a gyermekét.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, decz. 31.

Szörnyű tettet követett el városunkban tegnap hajnalban egy megtévedt cselédleány, hogy megszabaduljon gyalázatának élő bizonyítékától. Kun Teréznek hívják a leányt s a Domb-utca 14. számú háznál szolgált.

kicsi cipősekék, a parányi fehérke keztyűk. S az ágyban nyugvó fehér leány szeméből görögtek a könnyek alá.

— Hajnalodott már. A sutgó, sötét árnyák eltöltötték már a szobát, ott settenkedtek sokáig a leány körül, hivogatták csalogatták, míg fel nem kelt nesztelenül, s halk léptekkel a kertbe ment. fölkeresni a hó alatt aluvó virágait, elmondani nekik, hogy csak ők igazi barátai, nem olyan rosszszak, mint az emberek, megértik, s megvigasztalják a fájo szív minden kinját, nem bántják azt a ki szereti őket.

Fehér, csillogó hótakaró borította el a kertecskét, alig tudott kitérni a szegény Liliszke, s ott lerogyott eszméletlenül. Gyémánt szilánkokkal hintette be a nap a földet, mikor megtalálták, könnyű éji ruhájában át, meg át járta a hideg megdermedt tagjait.

Nem tudták az életre visszahívni, bár a vonagló test sokáig vívta még az agóniát, de a lélek nem tért oda vissza többé.

— Még alig hervadt el a bái bokréta, már a kis Liliszke a temetőben álmotla tovább az első szerelem álmát, melynek a zene végső accordjaival örökre vége lett.

Deák Juliska.

Kun Teréz viszonyt folytatott egy debreczeni legénnyel s ez nem maradt következmény nélkül. Az elbukott leány tegnap hajnalban egy leány gyermeknek adott életet. A bukott hajadon, hogy gyalázatát leplezze önkézzével oltotta ki ujszülött gyermekének életét.

Alig pitymallott, a házbeliék még aludtak, a bünös anya magához vette az ártatlan teremtést s azt a félreeső hely nyílásába dobta. Reggel még egész nyugodtan, lelkiismeret fordulás nélkül végezte dolgát, mintha mi sem történt volna.

A házbeliék vették észre a gyalázatos tettet s azonnal jelentést tettek a rendőrségnél, a honnan Bárdocz András rendőrbiztosot küldték ki a tett színhelyére.

A gyermekgyilkos anya eleinte tagadott, de mikor megtalálták a már halott gyermeket, megtört s bevallotta bünét.

Az ujszülött tetemét a közkórházba szállították, ahol ma fogják felboncolni, míg a bünös anyát a bábaképezdebe vitték. Mihelyt felépül, átadják a kír. ügyészségnek.

NAPI HIREK.

1901.

B. u. é. k.

Nincs mit sajnálni, hogy lepergett ez az esztendő is. Golddal bajjal terhes volt és sokféle csapás sulyosodott ránk. Gazdák, iparosok, kereskedők mind egyformán sanylik mostohaságát ennek az esztendőnek s most hogy befejezzük, kívül az országon is olyan fulladt a levegő, mint a magánosok körében.

Mikor megvonjuk ez évnek mérlegét, látjuk, hogy a ragyogó napok és lelkesítő remények emlékével együtt, nehéz gondokat hagy örökül utódjára.

Bizva bizunk az új évben és felkelteni szeretnénk ezt a bizalmat minden körben, ahová újévi köszöntőnk eljut. Teljesítse a gondviselés a jók kívánságát, valósítsa meg az igaz hazafiak törekvéseit, küldjön jólélet minden magyar házba, megelégedést minden magyar szivbe és óvja meg országunk szabadságát és békéjét.

Ha ezeket zavartalanul megtartjuk, bizton halad majd a nemzet nagy hivatásának útjain. Legyen az 1901. év nemzeti egység és nagyság műveivel megörökítve történetünk lapjain.

Adjon az Isten mindnyájunknak igazi boldog újévet!

B. U. É. K.

Lapunk legközelebbi számát — holnap újév első napján nem jelenik meg — szerdán kapják olvasóink. Mélyen tisztelt olvasóinknak boldog újévet kívánunk.

Istentiszteletek.

Ujév első napján.

Nagytemplomban: Dicsőfi József lelk. Kistemplomban: Mitrovics Gyula lelkész. Ujtemplomban: Eröss Lajos theol. tanár. Ispotálytemplomban: Szabó Bertalan s. lelkész.

Az ágost. hitv. ev. templomban:

Óévestélyén d. u. 5 órakor Materny Lajos főesperes.

Ujév napján d. e. 10 órakor Materny Lajos főesperes.

Megszűnt a „Debreczeni Ellenőr“.

Tisztelt laptársunk a „Debreczeni Ellenőr“, mely 27 éven keresztül volt a kormánypárt helybeli napi közlönye a mai napon beszüntette további működését.

E rendkívül érdekes eseménynek ezuttal nem kutatjuk okait s nem czélunk ez alkalommal konzekvenciákat vonni belőle sem a jelenlegi kormánynya, sem helybeli mindenkor hü mameluktáborának irodalom pártolására; ebben a tényben mi a tiszteletreméltó politikai ellenfél gyászos kimulását szemléljük s a legőszintébb sajnálatunknak adhatunk kifejezést, hogy az ellentábor e szép multu harczosával napi küzdelmeinkben többé nem találkozhatunk.

Mert a „Debreczeni Ellenőr“-nek kétségtelenül szép multja van. Amely lap oly szerkesztőket s munkatársakat mondhatott magáénak, mint Szabó Antal, jelenleg belügymin. oszt. tanácsos, Benedek Sándor közig. bíró, Vértessy Arnold, Vértessy Gyula, Karczag Vilmos, Szabolcska Mihály, Koncz Ákos, Zoltay Lajos s még több országos nevű jelesünk, méltán lehet büszke szép multjára s annál sajnálatosabb, hogy a debreczeni napi sajtó e régi közlönye Isten tudja, minő belső bajok miatt egyszerűen csak beadta a derekát.

Szomoru végéről azzal a vigasztaló reménnyel adunk hirt, hogy nem-sokára a helybeli kormánypárt bukásáról is hasonló tudósítást hozhatunk.

Elhunyt polgár.

Részvétellel értesülünk, hogy Liptai Sándor e hó 28-án éjjeli 11 órakor munkás életének 61 ik évében hosszas szenvedés után elhunyt. A megboldogult földi részeit tegnap délután 2 órakor heteyzték a Kosuth utcai temetőben levő családi sírboltban örök nyugalomra. A megboldogultat özvegye és nagyszámu gyermekei gyászolják.

A légszeszgyár házikézelésben.

A debreczeni légszeszgyár ma déli 12 óra óta város tulajdonába ment át. Az átvételnél jelen voltak: Komlóssy Arthur főjegyző, Ábrahám László főügyész, Körner Adolf tanács-

nok, Debreczeni Jenő mérnök, légszergyári igazgató és az Augsburgi társulat képviselőjében Roth A. József. A légszergyári olcsóbb árát ma déltől számítják.

A mi bálunk.

Ebbe a rövid, de sokat jelentő pár szóba van összefoglalva sok szépséges szép fiatal asszony és kisasszony minden gondolata. A mi bálunk! Mennyi bájos szöke meg barna fűrtös fejecske számlálja türelmetlenül a napokat, melyek a búbajos feledhetetlen esttől olvásztják. A régi híres jüggelenségi bálók emléke kísért mindég ezen a csinos, kedves mulatságon, mely mindig olyan, mint a régi: A régi. a daliás nagyapa kecses, modern kis unokája, szép kedves, s az aranyos jékedv jellemzi minden évben ezt a mi mulatságunkat. A számító rendezőség mindent elkövetett, hogy feledhetlenné tegye ezt az estét. A meghívókat már szétküldték a következő szöveggel:

Meghívó. A debreczeni függetlenségi és 48-as párt által 1901. évi január hó 17-én csütörtökön az „Arany Bika” szálló disztermében zártkörű táncvigalmat rendez. Kezdeté este 8 órakor. Beléplő díj személyenként 2 korona. Felülfizetések hirtapilag nyugtáztatnak. Józsi ételek és italokról gondoskodva lesz. Jegyek válthatók a Függetlenségi Kör helyiségében és este a pénztárnál. Rendezőség: a) A párt intéző bizottsága: Kovács József, elnök. Kertész János, alelnök. Dr. Benedek János, jegyző. Dr. Fejér Ferenc, jegyző. Dr. Gulyás István, jegyző. Csobán József, ellenőr. Pongó Lajos, pénztárnok. Kató László, ellenőr. Dr. Bakonyi Samu, dr. Burger Péter, Böszörményi Mihály, Dávid Mihály, Erdei Ferenc, dr. Freund Jenő, Harangi Sándor, Herczeg János, Hódi Béla, Juhász Ignác, Kertész Mihály, dr. Kocsár Gábor, Kiss Bálint, Kertész István, Keckés István, L. Nagy János, V. Nagy Gusztáv, Öri Mihály, Pető István, Ifj. Schwarz Vilmos, Török Bálint, O. Végh János, Varjas János, Zong János, Zöld János, bizottsági tagok. Rendező bizottsági elnökök: K e r t é s z János. B. N a g y János. b) Rendező bizottság: Bányai Péter, legifj. Bányai István, Balogh Péter, ifj. Batori Gábor, Bencze Mihály, Csórián József, Csernátóyi Kálmán, Demjén Lajos, Erdélyi Péter, Erdélyi István, ifj. Faragó István, ifj. Gombos István, ifj. Gombos János, ifj. Gombos Ferenc, Györfi István, Horkay Lajos, Horváth József, Horváth Béla, Hajnal Ferenc, Hetényi Gyula, Hatházi József, Kovács József, Kerékgyártó József, Kovács László, Kovács Ferenc, Kovács Gábor, Kertész István, Kertész László, Kertész András, Kertész Imre, Kertész Lajos, ifj. Kertész János, ifj. Kertész István, Kupai István, Komlósi Imre, Király Gyula, Kéri Lajos, Kiss László, Kiss István, Lada I., Mike János, ifj. Mikó József, Nagy Sándor, ifj. Nagy Gábor, Ormós József, ifj. Ormós József, Ökrös Sándor, ifj. Piros József, ifj. Pető József, Pósalaki Mihály, Salánki Mihály, Seres István, Sarkadi Ferenc, Szöke János, Szilágyi Lajos, Szilágyi Ferenc, Szabó László, Szabó György, Szinák Zoltán, Tóth Gergely, Tassi Miklós, Teremi Gábor, Uri István, ifj. Zöld János. Tánczrendezők: Schaf János és Schaf Ferenc.

Az új presbiterek.

Hirt adnk már a tegnapelőtt megejtett presbiter választásról, ma már összeál-

litották a megválasztott új presbiterek névsorát. Főgondnok S i m o n f f y Imre kir. tanácsos, polgármester lett, míg presbiterekké a következők választottak meg: Gyarmaty István, V. Szabó Miklós, Csanak József, Erdei József, dr. Erdős József, Karap Mór, dr. Karsa István, Kertész János, Kovács Lajos, dr. Nagy Zsigmond, Németi László, Zöld János, Csobán József, Kanizsai Endre, Molnár Ambrus, Csöreg Péter, — Dr. Kovács Gábor, B. Nagy János, Török Bálint, Sz. Szabó László, Pongó Lajos, Szabó József, Jámor István, Varjas János, Szilágyi Károly, Dr. Ujfaluassy József.

Állat az emberben.

H.-Nánási levelezőnk értesítése alapján megirtuk esütörtöki lapunkban, hogy D. S z a b ó Zsuzsi — ki féltékeny a vejére — megakart mérgezni leányát. Mint most levelezőnk értesít D. Szabó Zsuzsi nem a leányát akarta megmérgezni, hanem egy férjezett asszonyt s a mérgezés véghezvitelére Rácz Eszter cselédeleányt kérte fel — kinek nagy összeget ígért. A leány azonban nem vállalkozott erre a cselekedetre, hanem az esetet feljelentette a csendőrségnek. Levelezőnk ezzel kapcsolatban arról is értesít, hogy D. Szabó Zsuzsi leánya, ki szinte félti vejét a fentemlített asszonytól, 100 frtot ígért Rácz Eszter cselédeleányának, ha annak az asszonynak nádas házáat felgyujtja, A leány nem vállalkozott s erről is jelentést tett.

Eltűnt ezüst óra.

Vigan borozott tegnap este G o m b o s Sándor Teleki utca 11 számú ház alatti lakos barátjával egyik külvárosi kocsmában Hajnal felé ugyancsak borközi állapotban indultak hazafelé. Mikor elváltak egymástól Gombos szomorú felfedezésre jutott; ezüst lánczostól együtt eltűnt a zsebéből. Állítása szerint a tolvaj nem lehet más mint a borozó czimborája. akivel együtt távozott a kocsmából. Most a rendőrség keresi az igazit tolvajt.

Író és főispán.

A szegedi városi hözgyűlés nemrég elhatározta, hogy az ezer forintnál kisebb fizetésű városi hivatalnok is kapjon lakáspénzt, de a főispánnak ez nem tetszett és előterjesztésére a belügyminisztérium a közgyűlés határozatát megsemmisítette. Tömörkény István, a jeles szegedi író, ki egyszersmind tisztviselő is: könyvtárnoka a szegedi városi könyvtárnak, a szegedi hivatalnokok egyesületében felszólalt a főispán eljárása ellen és alázatos bocsánatkérések nélkül megmondotta, hogy határozottan kedvezőtlenül vélekedik a főispán magatartásáról. A főispán nem késett a válaszzal: Karácsony első napján elrendelte Tömörkény ellen, mint a város hivatalnokja ellen a fegyelmi vizsgálatot megelőző eljárást. Az eset furcsaságát nyilván csak a főispán maga nem veszi észre. Egy jeles író, kinek véleménye nem egyszer országos kérdésben is kellő súlyossággal esik a latba (hogy egyebet ne említsünk: a magyar iparpártolás mozgalmát legelőbb az a cikk vitte erősebb lendületbe, melyet Tömörkény írt a Pesti

Napló-ba) s ki személyével diszt ad annak a hivatali állásnak, melyet városában elfoglal, ily csekély dolog miatt fegyelmivel aláznak még. Aztán hozzá fegyelmi eljárás nem hivatalos működés közben elkövetett tény miatt, ez is eléggé szokatlan. Azt hisszük, nem Tömörkény lesz az, kinek ez ügy miatt restelkedni kell majd.

A hazai ipar pártolása.

Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter a debreceni kereskedelmi és iparkamarához tegnap leiratot intézett, mely szerint a hazai ipar pártolásának fehangzó jelszavára a gondosabb kézműáru kereskedők igyekeztek már a múlt évben raktárakat hazai készítményekkel kellően felszerelni, de azt tapasztalták, hogy a hazai gyárak a kelendőbb árukból nem tartanak raktáron annyit, hogy a megrendeléseket teljesíthessék. Minthogy már többször tudomására jutottak olyan esetek, melyekben a közönségnek a hazai iparcikkek iránt ujabban észlelhető jóakarata sokszor a miatt szenved hajtórést, hogy a gyáros vagy iparos, kihez szükségletének kielégítése végett fordul, az illetőt válasza sem méltatja, vagy arról értesíti, hogy a kérdéses cikk nincs raktáron a miniszter felkéri a kamarát, hívja föl kerülete gyárosait és iparosait, hogy a kelendőbb cikkek saját érdekükben elegendő mennyiségben tartsák raktáron. Oly esetekben pedig, ha a kamara kerületében lakó kereskedők vagy a vevő közönség fordulnak a kamarához hasonló panaszszal, ez közvetlenül meg fogja keresni azt a kamarát, melynek kerületében az illető gyáros vagy ipáros lakik és ily módon igyekszik fönntartani a hazai ipar iránt a közönségben elvesztett jó hangulatot és előmozdítani a hazai ipar és kereskedelem kívánatos összhangját.

Kaszinó estély Csökmön.

Szépen sikerült estélyt rendezett tegnap napelött a csökmői kaszinó, melyen az egész környék intelligenciája megjelent. Az estélyt egy bájos, kedves fiatal leány nyitotta meg; Tóth Juliska, a ki V ö r ö s m a r t y „S z é p I l o n k á j á t” szavaltávala érzéssel, szívhez szóló hangon Falb Sándor tanító és Hajdu Ferenc működtek közre még ez estélyen s ők is sok tapsot kaptak. — Utánna tánczra perdült a fiatalság s a kedélyes multság csak a hajnali órákban ért véget.

A Petőfi dalkör dalestélye.

Szépen sikerült dalestélyt tartott tegnap este a Petőfi dalkör a Bika szálloda disztermében. A dalkör három énekszámmal szerepelt, gyönyörűen előadott dalai köztetést keltettek. Úgyes volt A l f ö l d y Béla a dalkör karnagya által előadott monolog. Takács Endre IV.-ed éves joghallgató „Mukedvelő előadás Szutyokfalván” című monologot adta elő, folyton derűtségben tartva a közönséget. Orkánserű taps támadt, mikor befejezte szavallatát s nem is szűnt meg a tomboló lelkesedés mindaddig míg újra meg nem jelent a szavalló a pódiumon. A közönségnek engedve az „Árva golyát” és „Petőfi „Örültjét” szavaltá humoros variációk-

ban. A műsor a himnuszszal ért véget, s ez után megkezdődött a kedélyes vacsora. Megelégedéssel tapasztaljuk, hogy valamennyi mulatság a mit a Bikában rendeznek, L e n d e l b a u e r Kálmán jóhírű vendéglősnök gondoskodik a vacsorafélékről. Izletes ételei ez kitünő italai tegnap is az ő magyaros konyháját dicsérték. Vacsora után tánczra kerelkedett a fiatalság és tartott a kivilágos kiviradtik A talpalá valót Magyar Testvérek híres bándája szolgáltatva hozzá.

A képviselő választók névjegyzéke.

Az országgyűlési képviselő választók 1901. évre érvényes állandó névjegyzéke össze állítván, annak egy hiteles példánya az 1899. évi XV. t. cz. 150. §-a értelmében Lestyán Adorján kir. közjegyző urnál (Szt.-Anna-u. 7 sz.) helyzetetett el, a kinél bárki a névjegyzék teljes vagy kivonatos másolatát a szabályszerű díjak lefizetése mellett megszerezheti. Debreczen sz. kir. város központi választmányától 1900. decz. 28-án.

Sylveszter est az „Emké”-ben.

Mióta az „Emke” kávéház megnyílt, kedvenc találkozó helye lett városunk intelligenciájának. De ez nem esoda, mert a szép kávéházban minden kellemest fel találhatunk. A kávéház derék tulajdonosa Kiss Adolf mindent elis követ, hogy a közönség igényeit kielégítse. Legújabbán hétfőn este fényes sylveszter estélyt rendez. Többféle meglepetés vár a vendégekre.

Hajtóvadászat Tetétlenén.

Sikerült hajtóvadászatot rendeztek e hó 20. és 21-én a szomszédos Tetétlenén Zichy Géza gróf birtokán. A vadászat szép eredménnyel végződött, amennyiben két nap alatt 900 drb. nyulat, 9 fácánkokast, 10 drb. foglyot és egy rókat sikerült elejteni. A kedélyes vadászatot résztvettek a házigazdán — Zichy grófn kívül Giezy ss Steininger altábornagyk, Török gr. Ungmegye főispánja, Majláth György, ifj. Zichy János, Batthány Gábor és ifj. Zichy Gea grófok, Maeszkás kapitány, Liszt Nándor dr., Kómi ves V. földbirtokos, Lójka tisztartó, Sipos, Bacquier és Szaniszló gazdatisztek.

Előfizetőimhez.

Előfizető gyűjtőim közül többen felkértek, hogy a „Rabságvilágából” ez. verskötetem kiadását legalább egy hónapig halaszsam el, mert a gyűjtésre megszabott idő nem elég ahhoz, hogy ők ismerőseik körében a gyűjtést befejezhessék.

Ily körülmények közt szíves tudomására juttatni kívánom mindazoknak, a kik „Gyűjtőim” birtokában vannak, hogy verskötetem kiadását 1901 február hó 1-re elhalasztom és kérem a gyűjtőimnek és előfizetőimnek legkésőbb 1901 január hó 20-ig leendő beküldését. Tisztelettel Dr. Kily Péter.

Hír a postáról.

Nyitva a postára adott újévi üdvözlést tartalmazó névjegyek kézírással a következő jelzésekkel láthatók el: Nyomatott névjegyeken a b. u. é. k. betűk, vagy akár e betűk értelme teljesen kiírva, továbbá a kelet. Az ily felszerelésű névjegyek Magyarországra 10 grammig 2 fillér, azontul 3 fillér. (50 grammig.) — Ausztriába 3 fill.

x A Korona Takarékos Hitelszövetkezet működését 1901. január hó 1-én kezdi meg. A szövetkezet évtársulatai 5 évre alakulnak. A szövetkezet 6 %-ot nyújt tagjainak, az öt év alatt befizethető összeg erejéig kölcsönöket, melyeket az előjegyzés sorrendje szerint kezesség, jelzálogi bekebelezés, vagy más fedezet ellenében ad. Befizetési napok; szerdán délután 3—5-ig, szombaton délelőtt 9—11 és délután 3—5 óráig, Beiratkozások a szövetkezet hivatali helyiségében (Piacz-uteza 5. szám, a kereskedelmi akadémia mellett) naponta a délelőtti órákban eszközöltnék.

Gyilkosság szerelemfáltásból.

Lelőtte a vetélytársát.

— Saját tudósítónktól. —

decz. 31.

Karácsony éjjelén Szent-Andráson nagy lövöldözést vittek végbe az éjfél miséről kijövő legények, s ennek a lövöldözésnek egy vagyonos családnak az ifju legény-sarja áldozatul esett. Mindenki azt hitte, hogy a szerencsétlenség véletlenül történt és csak most, hogy a királyi ügyész és a vizsgálóbíró a kezükbe vették az ügyet, derült ki, hogy szándékos gyilkosság történt.

A szomorú eset részletei a következők: Szonya Mihály odaváló lakosnak van egy viruló szép leánya, Ágnes, a ki után bolondul a falu fiatalsága. De legjobban bolondul a leány után Tüskés József, a kinek a szerelmét viszonozta a szép leány. A házukhoz is járt a leányt azonban megszerette Kulin Imre is, a falu legnagyobb polgárának a fia, a ki a leányt meg is kérte. A leány szülei megörültek a gazdag kéreőrnek s mivel a leány sem idegenkedett a szép legénytől, megtörtént az eljegyzés is.

Tüskés Józsefnek ez idő óta nem lehetett szavát hallani. — Magába zárkózott lett s kerülte az embereket.

Karácsony éjszakáján Tüskés is elővette régi rozsdás pisztolyát s az előbb puskaporról, majd pedig ólomdarabokkal megtöltötte s aztán a pisztolyt zsebre vágva, elment az éjfél misére.

Az isteni tisztelet után a legények egy csoportban jöttek ki a templomból s künn megvárták, a míg a leányok is kijönnek, miközben, szokás szerint, lövöldöztek.

Tüskés is a legénycsoportban volt s észrevétlenül Kulin háta mögé került, hol elővette pisztolyát s mintha a pisztoly kakasával babrált volna, a pisztolyt elsütölte s az ólomdarabok Kulin fejébe furódtak, úgy hogy a fiatal legény pár percnyi kínlás után meghalt.

Mindenki azt mondta, hogy a szerencsétlenség véletlenségből történt csak a vizsgálóbíró nem akarta az el-

hinni s a vallatás során aztán beismerte Tüskés, hogy szándékosan lötte le Kulin, hogy bosszút álljon szerelméért.

Dinamitrobbanás áldozatai.

decz 31.

A krassó-szörénymegyei Ohaba község határában elterülő Pojana nevű erdőrészen megrendítő szerencsétlenség történt e hó 25-én. Hét szegény román családapa vesztette életét, kik saját vigyázatlanságuknak lettek áldozatai. A szerencsétlenség részleteiről az alábbi tudósítást vettük: Janner Nikola, Prautin Tódor, Montea György, Koltás Tódor, Radumesku Avram, Duleaneu Iflés és Forka Joun ohabai lakosok hétfőn kimentek a polyáni erdőirtásba, hogy a levágtott törzsekj töveit a földből kiszedjék.

A munka azonban nagyon nehezen ment, mert a százados tölgyek gyökerei mélyen lent voltak a földben.

Az említett munkások, hogy munkájokon könnyítsenek, elhatározták, hogy dinamittal fogják kirobbantani a köveket. Másnap aztán megfelelő mennyiségű dinamitot szereztek s azzal mentek ki az erdőbe. Mielőtt munkájukat megkezdték volna, tüzet raktak és ott helyezték el a magukkal vitt dinamitot, élelmi czikketeket és ruhaneműt.

Alig helyezkedtek el a tűz körül hogy reggelijüket elkölték, hatalmas durranás rázkódtatta meg a levegőt és a tűz körül ült emberek darabokra szaggatott testrészei a levegőbe röpültek. Az óriási robbanás behallatszott a községbe is, honnan a szokatlan nagy durranásra kimentek az erdőbe hol az említett munkások eléktelenített holttesteit szanaszát heverték, iszonyaan megcsonkítva.

A hét munkás közül még csak Radumescu Avram élt, a mikor az emberek összeszaladtak, de ennek is a jobb lábát és a jobb karját szakította el a dinamit. Nemsokára azután megjelent a csendőrség is Braun Gyula községi orvossal, a ki a még életben maradt Radumescu sebeit bekötözte és elszállítása iránt gondoskodott.

Radumescu kihallgatásával megállapították, hogy a szerencsétlenségnek maguk a munkások voltak az okozói s kiderült az is, hogy a fölrobbant dinamitot a stájerlaci bányákból lopták még a nyáron. Minthogy alapos a gyanu, hogy az ottani román lakosság között még több lopott dinamit vap elrejtve, a csendőrség most házról-házra járva, kutatja az elrejtett dinamitot.

Hogy lehet rózsás arcot nyerni.

Az ifjuság legszebb díszje a rózsás, mosolygó kinézés. Ezen bájfentartáshoz azonban jó egészség szükséges, mert a nélkül az arc egészséges színét eltűnik és az ajkak halványak lesznek, a szemek fénye kialszik s a szegény fiatal leány, akit a legvirágzóbb egészségében látunk, már csak gyászt és sajnálatot gerjeszt.

Ezen szomorú változás jellemző ismertető jele a vérszegénységnek vagy sápkórnak az ifjúság ezen szenvedésének. Pedig mily sokan elkerülhetnék közülök ezen szenvedéseket vagy legalább azok következményeit, ha idejekorán alkalmazzák a vérlegerőteljesebb megújító- és az idegek erősítő szerét, hogy ezen válságot megakadályozhatnák és ezen végzetes betegséget meggyógyítanák.

A Pink-labdacsok, melyek Rohrbach Eliz kisasszonynak (Reconvillier, Berni Jura, Svájc) egészségét ismét helyreállították, azoknak is ismét egészséges, üde színt fogynak kölcsönözni s a vérszegénységet, sápkórt, neurasthémát valamint a gyomor és

bél betegségeit meggyógyítják. Továbbá elűzik ezek a gyermekeknek az angol kórt és szt. Vitus-táncot, mely bajok fiatal években oly gyakran előfordulnak. Rohrbach kisasszony a következő levélben mutatja meg nekünk hogy miképen gyógyult meg.

Sietek önnek közölni, írja, hogy a Pink-labdacsok a legkedvezőbb befolyást gyakorolták egészségemre. Gyakori gyomorban, fejfájásban, valamint lapoczká és derekfájásban szenvedtem. Sokszor ijjesztően halvány voltam. Ma már a legkevésbé sem szenvedek, nagyon jól érzem magamat és mindenütt bókákat mondanak nekem az üde színről, amelyek orcáimat pirosítják. Örvenoeok, hogy ilyen szép eredményt értem el s azon fiatal lányok érdekében, akik talán hasonló bajban szenvednek, mint én felhatalmazom önt levelemnek nyilvánosságra hozatalára.

A fejlődési időszak alatt gondosan kell a szülőknek gyermekeik egészsége fölött őrködni; mert ezen válságtól függ egész lényük egészsége. A Pink-labdacsok minden gyógyszerárban, valamint a magyarországi főraktárban: **Török József** gyógytárában (Budapest, Király-utca 12) dobozonként 1 ft 75 krért vagy hat dobozonként 9 ftért kaphatók.

CSARNOK.

Korcsmárosnak született Apollo.

Írta: Körösi László.

(Folyt és vége.)

A haragos isten ekkor már megjuszodott. Areza krétafehér volt a felindulástól, karjai remegtek.

Mi történt Caesarini? — kérdezte a rendőr.

- Caesarini a társaságra mutatott.
- Ezek itt, ezek a francia urak,
- Mit csináltak ezek az urak?
- Botranyt. Látja ezt a koral-keresztet?

Beatrice még menyasszony korában kapta tőlem és ez az ur.

- Hogy hívják ezt az urat.
- Valami gazembernek — vágta oda

gyűlölettel Apollo, a ki már ekkor nem volt szép, hanem visszataszító.

— A sánta francia ur fölkel s fietni akart.

— Fizesd meg nyomorult a becsületesmet! kiáltott Apollo s megint dühöngni kezdett.

A három ur és hölgy kilárat felé sietett csak a sánta ur és felesége maradt vissza.

A városi reneőr vészt jósló pillantásokkal, de elég érthető francziassággal sugta:

Fizessen uram mert nagy botrany előtt állunk.

De nem történt kérem egyéb egy kis tréfánál. Arra gondolunk, hogy én meg merjek jelenni Caesarini előtt Beatrice keresztjével.

Tanuin rá ezek az urak, hogy tréfa az egész — felelte egész nyugodtan.

Ilyenek a francziák! hajtogatta a rendőr, azután megint odasugta:

Fizessen uram és meneküljön.

Mit volí mást tennie. Fízett. Azonkivül Apollo is megszarolta a elszítt füstért a kétségbeesett francia asszonyt, a mit az életéért aggódó férj észre sem vett.

Apollo jóllakot. Gunyosan mosolyogva nézett a kiábrándult asszonyok után, a kik gyorsan menekültek s férjeikkel együtt, renpóri fődőzet alatt hagyták el a várost.

Egyeül maradtam az angol nővel a dulakodás csataterén. A rémítő ember még mindig szíeth a francziákat s bocsánatot kért tőlem.

Távozni akartam, midőn Beatrice belé, zett az ajtón s olyau édes mosolylyal borult az urára, mintha először csókoltá volna meg életében

A kik így szeretik egymást, azok nem csahatják meg egymást.

— Apollo hűségéről személyesen meggyőződtem.

Beatrice hűségéről pedig elég adatot hallottam a Rómába menekülő francia társaság férfi tagjaitól.

A korcsmárosnak született tivoli Apolló mindon esztendőben lejátszsa ezt a furcsa komédiát, melyből mindenestire művészetéhez mért jövedelme és igen sokszor télt háza van.

Mikor teljesen tisztában voltam a korcsmárosnak született Apolló s a szép Beatrice becsületes és mégis becsületes kenyérkeresetével, kitörültem emlékezetemből mind mind e két szép alakot és megint meggyőződtem róla, hogy az a szépség, melyben nincsen jóság, sohase gyönyörűség, hanem veszedelem.

A tivoli Apollo nem isten volt, a férfiszépség megcsédált istenre, hanem értelmes haramia és Beatrice nem istennő, a hűség és szerelem istennője, hanem a kifosztás művésznője. A természet sokszor a legszebb virágokba rejti el a legöldöklőbb mérget.

Városi színház.

Kedden d. u.

Cornevillei harangok.

Operette 3 felv.

Este 7 és fél órakor

Mátyás király lesz.

Történeti színmű 5 felvonásban.

Szerdán

A vasgyáros.

Színmű 4 felvonásban.

Nyilt-tér.

A legjobb és legeredzesebb
üditő-ital,
mely mint asztali ital különösen kedvelt és borral, cognaccal vagy növényi eszörpökkel vegyítve kitűnő istivegyülméket ad: a

MATTONI-FELD
GISSHÜBLER
SÁVANYU-KIVŐ
Itja a szomjat, hűsít és felfrísít egyaránt. A legjobb szer a nyári hőség tikkaestő hatása ellen.

1901.

Boldog újévet kíván

jóakaróinak, ösmerőseinek és a nagyérdemű közönségnek

Angelotti Vilmos

daltársulati igazgató.

Budapest, Rózsa-utca. 8. szám.

„Elite“ fényirda

Debreczen, piacz-u. 81.

Bankpalotával szemben.

Ujonnan berendezett, a mai kor legmagasabb technika vivmányával.

Gyönyörű képek!

Méltányos árak!

Hirdetés.

A biharmegyei Konyár község határához tartozó konyári tanyabirtokon még meglevő tanyai épületek u. m. : egy nagy magtár, egy gazdatiszti lakás, két eselédék lakásul szolgáló épület, 4 db. összesen 134 öl hosszú deszka falu 4—4 1/2 öl széles, kellőleg felszerelt dohány pajta és egy 18 öl hosszú kaka tetőzetű dohánysimító helyiség minden órán eladó. — Az épületek tetőzete nádból van, venni szándékozók jelenjenek meg Konyár község házánál, az ár egység szerint de lehetőleg azonnal fizetendő. Épületek a dohány beváltás után vehetők át.
Konyár, 1900. dec. 28.

Az előljároság.

Jó karban lévő 6-os

cséplő garnitúra eladó. A nyomás szelben Veréb dülő elején 10 hold föld tanyával eladó. Értekezhetni a kiadóhivatalban.

RÓZSA LAJOS

női felöltő áruházában

tulhalmozott raktár miatt
nagy árleszállítás.

Női kabátok, paletók, gallérok, leánykabátkák,
szőrmeárúk, blousok, gyermekköpenyek, di-
szített női kalapok
meglepő olcsó, szabott árak mellett
kapható.

M. á. vasutak menetrendje
1900. okt. hó 1-től.

Debreczenből indul:

		ó.	p.
Budapest felé (gyorsvonat)	d. u.	4	16
Budapest felé (gyorsvonat)	reg.	9	01
Budapest—Nagyvárad felé	d. u.	12	36
Budapest—Nagyvárad felé	este	10	27
P.-Ladány—Nagyv. minden kedden déli	12	—	
Csak P.-Ladányig vegyes vonat	este	7	10
Szatmár—M.-Sziget felé	d. u.	3	56
Szatmár—M.-Sziget felé	este	7	58
Szatmár—M.-Sziget felé	éjjel	2	56
Szatmár—M.-Sziget felé (gyorsv.)	d. u.	12	17
Szatmár—M.-Sziget felé (gyorsv.)	este	6	46
Csak Szatmárig	reg.	5	22
Miskolcz—Kassa felé	reg.	8	22
Miskolcz—Kassa felé	este	6	58
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	d. u.	4	01
	m. áll. v.-tól	reg.	5 28
	vásártérről	reg.	5 51
H.-Böszörmény—	m. áll. v.-tól	d. u.	4 06
B.-Sz.-Mihály felé	vásártérről	d. u.	4 15
	m. áll. v.-tól	d. e.	11 20
	vásártérről	d. e.	11 20
Füzes-Abony felé m. á. v.-tól	reg.	4	42
Füzes-Abony felé vásártérről	reg.	5	—
Ohat-Kócs—Polgár felé m. á. v.-tól	d. u.	4	21
Ohat-Kócs—Polgár felé vásártérről	d. u.	4	31
Derecske—Nagy-Léta felé	reg.	9	35
Derecske—Nagy-Léta felé	d. u.	4	03

Budapestre érkezik:

A reggel 9 ó. 01 p.-kor induló gy.-v.	d. u.	1	50
A déli 12 ó. 36 p.-kor induló sz.-v.	este	8	10
Az este 10 ó. 27 p.-kor induló sz.-v.	reg.	5	45
A d. u. 4 ó. 16 p.-kor induló gy.-v.	este	9	40

Budapestről—Debreczenbe indul:

A d. e. 11 ó. 44 p.-kor érkező gy.-v.	reg.	6	50
A d. u. 3 ó. 36 p.-kor érkező sz.-v.	reg.	9	15
Az este 6 ó. 50 p.-kor érkező gy.-v.	d. u.	1	55
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v.	este	7	05
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v. (P.-Ladányig gy.-v. átszállással).	este	9	15

Debreczenbe érkezik:

Budapest felől gy.-v.	d. e.	11	41
Budapest—Nagyvárad felől	d. u.	3	36
Budapest—Nagyvárad felől gy.-v.	este	6	26
Budapest—Nagyvárad felől	éjjel	2	33
Budapest felől	reg.	7	41
Kolozsvár—Nagyvárad felől	reg.	5	14
M.-Sziget—Szatmár felől	reg.	7	51
" " " " " " " "	d. u.	12	16
" " " " " " " "	gy.-v.	d. u.	3 55
M.-Sziget—Szatmár felől	este	10	12
Csak Szatmárról	este	6	45
" " " " " " " "	(gyorsv.)	este	8 46
Kassa—Miskolcz felől	reg.	8	07
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől déli	12	07	
Kassa—Miskolcz felől	este	7	53
	vásártérre	reg.	8 90
	máv.-hoz	reg.	8 17
B.-Sz.-Mihály—	vásártérre	este	6 26
H.-Böszörm. felől	máv.-hoz	este	6 35
	vásártérre	d. u.	3 22
	máv.-hoz	d. u.	8 30

Újévre

nem létezik alkalmasabb ajándék,
mint egy

jól sikerült arckép.

Némethi J.

fényképész műterme DEBRECZEN,
főpiac 42. Biedermann palota.

A legszebb és leghasznosabb
karácsonyi és újévi ajándék
egy jó

varrógép

mely egy családi, min' ipari haszná-
latra kényelmes részletfizetésre is a
legegyőzőbben csak

Schweitzer Testvérek

gyári raktárából
szerezhető be
A gépek kezelé-
sére és a mű-
hímzés betavítá-
sára szakkép-
zett személyze-
tünk által díj-
mentes oktatást
adunk.

Főraktár:
DEBRECZEN,
piac-u. a megye-
házzal szemben.

Árjegyzéket ingyen s bérmentve küldünk

Leszállított árak!

Leltározás alkalmából december hó
folyamán a raktáron levő

Női ruhaszöveteket

színes selymeket, mosó velezet-
ket, atlasz és batistákat,
haraszt kendőket,
valamint
szőnyegeket, függönyöket

tetemesen leszállított áron árusít-
juk el.

Szabó Lajos Fiai
DEBRECZEN, Rózsater.

7 méter egy ruhának való női di-
vatszövet 1 frt 75 kr.

Vasáru készletemet

mélyen leszállított árban bocsátom forgalomba, a mennyiben
vasüzletemet a Kereskedelmi és Iparkamara
palotájába (Frohner-szálloda mellé) fogom
áthelyezni.

Teljes tisztelettel

NÁNÁSSY LAJOS,

vaskereskedő.